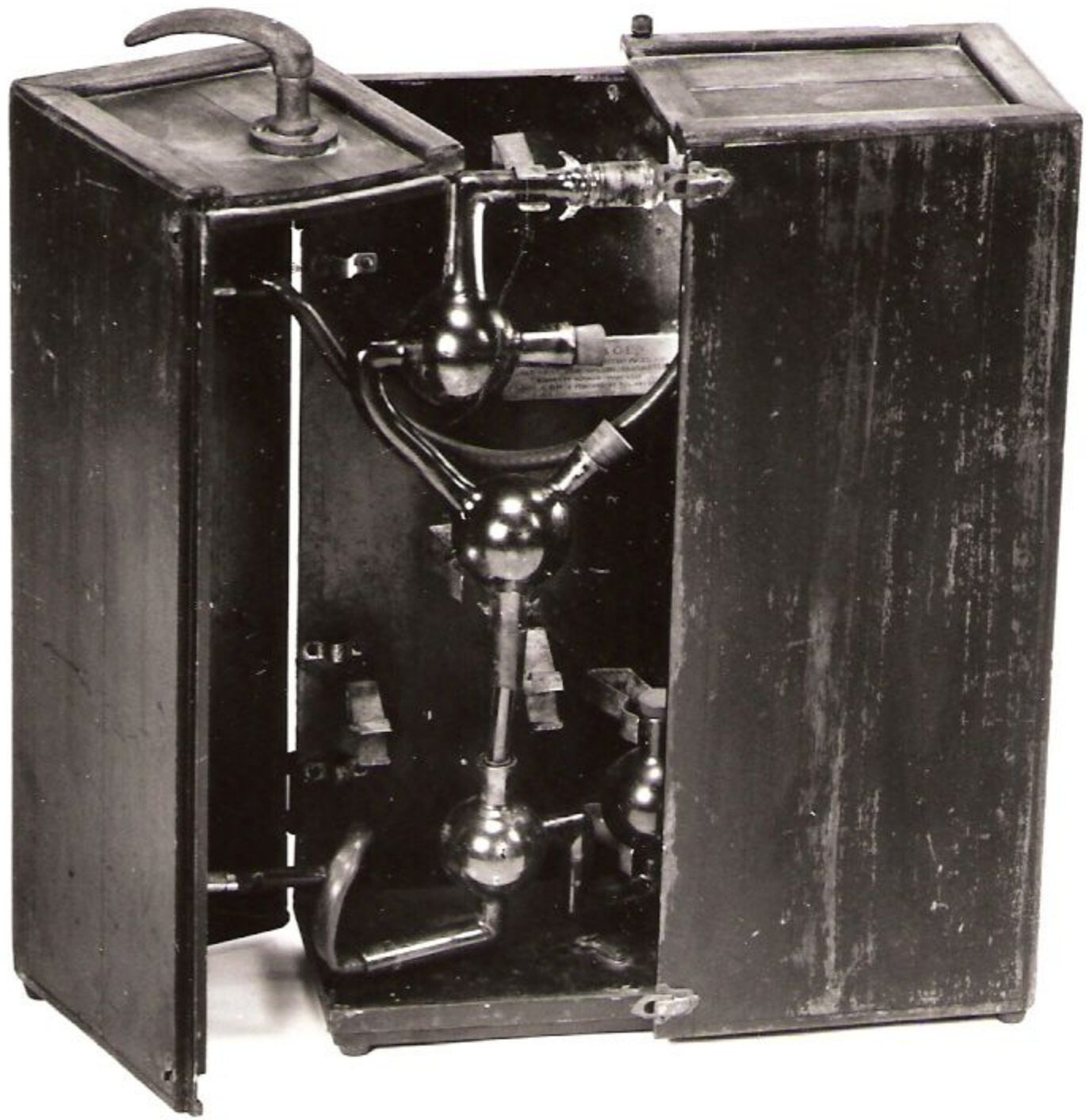

Precious Liquid

ISRAELA HARGIL - "EMBALMED LIQUIDS"

חפצי יום-יום, מכשירים רפואיים, כלי קיבול, מיכלי זכוכית, מקבלים אצל ישראלה הרגיל משמעות חדשה. חפצים מן המוכן אלה שהופקעו ממשמעותם מזמינים את הצופה להציץ לתוכם, לגלות את קרביהם, את נשמתם. הצופה הופך למציצן אף שמציצנות זו אינה מתאפשרת לו במלואה שכן המידע מוצפן, מוסתר ברובו והתגלותו, לעיתים, בלתי צפויה. לא כך בכלים השקופים. כאן כאילו הכל גלוי לעין. הנוזלים הממלאים את הכלים משנים במעט את הסיביה הנשקפת דרכם ומפארים אותה. יש יופי בשקיפות הזכה, אלא שפתולי הצינורות האדומים מעוררים אי-שקט המרמז על מציאות אחרת. מציאות זו מוצאת את בטויה ביצירה הנקראת "ערפיח". כאן חנוט נזל כהה, עכור, בצינורות דקיקים שהם חלק ממכשיר לריפוי מחלות-גראה משנות ה-30 של המאה. האם ניתן לרפא את ראות הפלסטיק שבבועותיהן נמצא משקע העופרת? האם עבודה זו של ישראלה איננה אלא איזכור ציני לסכנה שבעישון או שזו מטפורה למצבו של הגוף האנושי בתקופתנו?

הומור שחור ואבסורד כאחד ניתן למצוא באובייקט בעל שתי גילויסניות נייר זעירות בו הוטבע הכיתוב: CASTRATION FOR INORGANIC MATTER ONLY. המעניק את המימד המושגי והמקברי לחפץ. רוח אחרת נושבת מעבודה הנקראת "תיק של אבא". זהו תיק עור ישן, אפוף זכרונות ממנו מבצבים מכתבים, גלויות וענפים יבשים. צמחים ועלים דומים עולים מקופסת הפח הישנה עליה מתנוססת הכתובת: MEMOIRS. שתי היצירות מיצגות עימות בין טבע לתרבות הרווח בתקופתנו ואת הזכרונות המתפוגגים ברוח כעשב שיקבש. בין האובייקטים המוצגים נוכל למצוא גם חפצים שנראים, לכאורה, במצבם המוכר ואינם נזקקים לתיווכו, כמו המכשיר שבעזרתו יצרו עושי המסגרות בעבר את הזוית הישרה, המדוייקת. עיצובו המקורי של המכשיר נעשה ברגישות רבה ובהתאמה לתפקידו האסתטי. המסגרת הדקיקה מהעץ המלא, שחיבוריה עשויים לפי מסורת הנגרות הקלאסית, תורמת ליפי קוויו ומדגישה אותם. כך תורמות גם הנגיעות המעטות, אם בצבע או בצורה, שהוסיפה האמנית למכשירים האופטיים שבעידן התעוש נשאר ללא שמוש. צלליתם הציורית המוטלת על קיר יוצרת משחק רגיש בין החפץ ובין בבואתו.

רק בעבודה אחת כיסוי מכונת הכתיבה, יש עדיין קריצה ליצירות הקודמות של האמנית שחבו חוב של כבוד למסטר הגדול מרסל דושאן, ועם זאת בנעליים המבצבצות מבעד לכסוי מכונת הכתיבה יש סוג של תהייה והפתעה סוראליסטית באופן המזכיר יצירות של רנה מגריט. יצירותיה של ישראלה שהן שילוב של רדי-מייד ושינוי הרדי-מייד ממצבו המקורי לדבר מה אחר, אם באמצעות צביעה או באמצעות הוספה, מציגות זיקה לעבודותיה של האמנית לואיז בורזואה הנוהגת לשלב בין אובייקטים מצויים ואובייקטים שיצרה בעצמה. כמוה, ישראלה עובדת עם חומרי גלם אותם היא משנה בתהליך אמנותי מכוון ובשילוב עם אובייקטים מצויים. זיקה מיוחדת נתן למצא בעבודותיה של ישראלה המשלבות מיכלי זכוכית מהמטבח ומהמעבדה אל הכלים של בורזואה בעלי האופי האלכימיסטי המכילים נוזלי גוף שונים. לכל שאר המוצגים בתערוכה יש צביון אישי, יש אמירה המעוררת מחשבות שלא היו מתעוררות בתגובה לתפקודם המקורי של החפצים. תהיות אלה מתעוררות כתוצאה ממה שנתווסף לחפץ או שונה בו. במכשירים רבים יש סקלות, שעונים, קנה-מידה ומשקלות - כאן, הם הופכים למטפורות ללחץ, לקצב, לדופק החיים... האיזכורים הבלתי צפויים כמו המשקלות המבצבצות מנרתיק הכינור, מעוררים בנו את הצחוק וההומור, אחרים - בהם מכשירי הריפוי העוסקים בקצב הלב ובנפח הנשימה - מרמזים לפעילויות הגוף והנפש ומצביעים על כל מה שמעסיק את האדם באשר הוא.

זיוה קורט
מרצה לאמנות

